

Til Retsudvalget

Jeg skriver til jer, da jeg føler en stor frustration i hverdagen. Jeg beklager at mailen er lidt lang, men... Rent faktisk føler jeg at mine rettigheder som borger og menneske bevæger sig på kanten.

Sagen er (her kommer flere eksempler):

I dagens Danmark har man valgt at digitalisere så meget som muligt, og med god grund. Digitalisering kan gøre alt ting lettere og mere effektivt – hvis det altså fungerer, har de efterspurgte og nødvendige funktioner, og bruges rigtigt. Problemet at ingen spørger brugerne/borgerne.

Min frustration består i at det er nærmest umuligt at få fat i et levende menneske på enten telefon eller ved fremmøde.

Eksempelvis kan jeg ikke tillade mig at falde på min cykel hvis jeg har glemt min mobiltelefon. Jeg kan nemlig ikke ringe og aftale tid for mit besøg på skadestuen. Før i tiden var en skadestue et sted for akut behandling af akut opstået uheld. Møder jeg op uden "en aftale" bliver jeg afvist. Så den flænge jeg har pådraget mig, skal først indtelefoneres, for derefter at blive behandlet. To forskellige arbejdsgange fremfor én arbejdsgang. Unødigt besværligt og tidskrævende er resultatet.

Jeg kan ikke komme i personlig kontakt med SKAT, uden at jeg har en aftale. Jeg kan ringe, men ventetiden er meget ofte over 30 minutter. Det siger vel sig selv, at hvis man har et arbejde, så er det et reelt problem. Og det er bevist at hvis 2 mennesker sidder ned og gennemgår et problem, så kan man løse det på stedet. I dag bliver man kastet rundt mellem flere afdelinger, men meget lang telefonventetid til følge.

SKAT vælger også at opkræve SKAT og afgifter selvom at man ved at der er fejl i eksempelvis ejendomsvurderingen. Klager er nytteløst i nuet.

Det er også vedtaget at der er omvendt bevisførelse i forbindelse med skattesager. Det siger sig selv hvilken byrde det er for os borgerer som ikke engang selv kan regne vores skattebillet ud uden hjælp fra revisorer og lignende.

Ens hjem er ukrænkeligt. Bare ikke for SKAT.

I har vedtaget at man som bilejer er ansvarlig for tredje mands handling, ved at fartbøder og parkeringsafgifter kan (men i praksis) inddrives hos ejeren af køretøjet, og ikke hos den som rent faktisk har begået handlingen. Det efterlader i første omgang ejeren af et køretøj som den der skal opkræve/inddrive en pålagt afgift/bøde hos personen som har foretaget handlingen. Ejeren skal altså opkræve bøder og afgifter på vegne af Politiet eller Parkeringsselskabet. Unødigt tidsspild og meget krævende af ejeren.

Som studerende kan man også meget svært komme i kontakt med SU. Det skal ske til den uddannelsesinstitution som man er tilknyttet. I sig selv en god idé. Men når hverken beslutning eller enden til at ændre noget direkte er der, så er det bare tidsspilde. I øvrigt er det nærmest umuligt at kontakte de lokale SU administratorer hvis man studerer i udlandet, og er tilknyttet eksempelvis KVUC.

Kommunernes og Statens sagsbehandlingstid, og regler for hvem der tager sig af hvad og i hvilke tilfælde er en jungle. Masser af tidsspilde for borgerne og brugerne.

Og så er der hele området omkring sløseri med offentlige midler. Jeg kan nævne Rejsekortet, IC4 toge, fælles patientsystem, brug af konsulenter (generelt), nedsættelser af udvalg, nævn og kommissioner, infrastruktur tiltag som et led i forhandlinger men uden reelt behov og listen er meget lang.

Familier på offentlig forsørgelse har i visse tilfælde et større rådighedsbeløb end familier hvor begge er i (lavtløns)arbejde. Det taler for sig selv.

Uden at sige "Politikerlede", så bliver der lovet rigtig meget op til hvert valg. Det gælder for så vidt alle der ønsker at blive valgt. Problemet er at den enkelte politiker og det enkelte parti lover at hvis de kommer til magten, så vil man gøre dette og hint.

Jeg ved jo godt at vi lever i et flerpartisystem, så ingen har magten alene. Derfor er det også på kant med almindelig opfattelse at man lover noget, som man er bevist om aldrig vil kunne lade sig gøre, alene på grund af det eller de partiers holdninger som skal deltage i en regering. Historien taler for at ingen får absolut flertal.

Grunden til at jeg kommer med disse eksempler (og der er mange flere), er at jeg oplever at mine grundlæggende rettigheder bliver undermineret stille og roligt. Omvendt bevisførelse og hæftelse for tredje mands handlinger er blot tydelige eksempler op det skråplan vi er på vej mod.

Hvis man kigger på resten så er der et klart billede af at Staten og Kommunerne bevæger sig længere og længere væk fra borgerne og borgernes behov, og at Politikere opfatter Danmark som deres og ikke vores. Det kan vi ikke være tjent med som borgere.

Egentlig er der ikke noget at sige til at den enkelte borger føler sig "fremmede" i det system som skulle være til for samme borger. Og ser man på brugen af skattemidler kan det ikke bebrejdes nogen at de værger sig ved at bidrage til den fælles kasse. Man kan syntes at denne udtalelse er forargeligt, men ikke desto mindre er det efterhånden den holdning som mange har.

Og med hensyn til vores ret til at vælge de politiker vi ønsker, så hjælper det jo ikke meget, når der efterfølgende bliver løbet fra alle valgløfter.
(Måske burde Politikerløfter høre ind under Markedsføringsloven – hold hvad du lover, ellers koster det).

Kort kan man sige at borgerne er blevet til for Staten og Kommunernes skyld – og ikke omvendt!
Det er et reelt problem i et demokrati at Politikerne tænker mere på næste valg end på at arbejde for Danmarks og dermed vores bedste.

Så det efterlader mig med 2 spørgsmål:

1. Er mine menneskerettigheder overholdt i forbindelse med omvendt bevisførelse, hæftelse for tredje mands handlinger og hjemmets ukrænkelighed?
2. Er vi reelt stadig et demokrati?

Jeg er med på at ovenstående er blevet til ved lov, og ved undtagelser fra Grundloven i Danmark.
Men er det virkelig indbegrebet af et frit samfund?

Noget skal ske for at få følelsen af fællesskab tilbage. Og Politikerne har bolden.

Jeg vil gerne præcisere at denne mail ikke er specielt møntet på vores nuværende eller tidligere regering.
Det er jo "ting" som er blevet til løbende.

Med venlig og personlig hilsen
Ole Traulsen